

begge Parter, det var om Kvindernes Opgave i Hjemmet og Virkningerne af denne udadtil.

Fruen begyndte med at sige, at Kvindens Opgave i Hjemmet er den største og vigtigste. Opdragelsen af Børnene paahviler vel nok i første Række Moderen, og det siges jo, at »den Haand, der rører Vuggen, styrer Verden«; men det maa ikke være saadan, at Opdragelsen helt overlades til Moderen, nej, Faderen maa være med, for at der kan komme noget helt ud deraf. Men det er ikke alene Forældrene, der har Opdragerpligt, det er ogsaa os Husmødre, der tager mod de unge i vort Hjem som Hjælpere. De unge er langt fra færdige med Opdragelsen, naar de som 14—15aarige kommer ud af Skolen og bort fra Hjemmet. — Vi maa passe at vælge gode Hjem at sende vore Børn ud i; men har vi sendt dem ud, maa vi ogsaa forlange, at de er villige til at indordne sig under det Hus' Skik, hvor de er kommen — det skal jo være Husbond og Madmoder, der sætter sit Præg paa Hjemmet, og det skal vi lære vore Børn at forstaa. Og vi skal lære dem, at vi alle, hver Dag vi lever, har Opdragerpligt overfor dem, vi omgaas — især Børnene — fordi vi Ældre altid vil blive taget til Eksempel for de yngre og de unge igen for Børnene.

Der er tre Grundpiller, der skal bære et Hjem: Kærlighed, Trofasthed og Redelighed. Kan vi holde de tre Ord i Ære, vil vi selv faa et lykkeligt Hjem og hjælpe andre til at faa det.

Naturligvis er dette kun en Antydning af det, som Foredraget handlede om; men jeg vilde dog nævne lidt om det, især da det var denne Begivenhed, der gav mig Lyst til at fortælle lidt om Arbejdet bl. a. her paa Kærehave Husmands- og Husmøderskole.

Vi har her paa Skolen foruden de almindelige Kursus for unge Kvinder fra Maj til Oktober og fra November til April (om Vinteren er her ogsaa Skole for unge Mænd) nogle Kursus for bosiddende Folk,

Disse Kursus varer i 11 Dage og begynder den 1. og 3. Tirsdag i hver Maaned. Der kan søges Statsunderstøttelse dertil, saa man ikke behøver at koste noget paa et saadant Kursus. For mangen en Husmoder fra et lille Hjem er alene det at ofre Tiden jo ikke saalidt. Men det er et fornøjeligt Folkefærd at arbejde med — disse Mennesker, der for adskilliges Vedkommende ikke har faaet Tid til at komme et Døgn bort fra Hjemmet i de 10—15—20 Aar, de har været gift. En saadan Husmoder er fuld af Lyst til at tage mod alt det nye, der bydes hende, og hendes Liv har været en saadan Skole i det praktiske Arbejde, at hun paa faa Minutter tilegner sig det, der ofte tager Timer, ja Dage for den uerfarne at forstaa. — Der gives paa disse Kursus Undervisning i alle Slags Bierhverv — Havens Pasning, Biavl, Husøkonomi, Barnepleje o. s. v. —

Blandt disse Mennesker er det særligt, at Fru Klodskov lægger et stort Arbejde, da hun har en særlig Evne til at faa sagt det rette og til at forstaa, at der er meget at lære for alle, og at vi hver Dag bør dygtiggøre os. —

Der holdes naturligvis ogsaa Foredrag af forskellig oplysende og dannende Art af Skolens Lærere og Lærerinder, og Forstanderen har vist Kvindesagen den Interesse at lade undertegnede faa en Time med hvert 11 Dages Kursushold, for at fortælle dem lidt om Kvindesagen, dens Midler og Maal.

Skolen her er oprettet for 8 Aar siden og har i de Aar haft ca. 1400 Elever og 3800 Kursusdeltagere. Der kommer for øvrigt baade blandt Elever og Kursusdeltagere Folk af alle Samfundslag her paa Kærehave Husmandsskole; men Undervisningen er først og fremmest lagt til Rette med de smaa Hjems Tarv for Øje. Og det er da ogsaa deres Forhold og Dygtiggørelse, der først og fremmest opfylder alle, som arbejder her paa Skolen og ikke mindst Forstanderen og hans Frue.